Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26515
Copyright: Admont, Benediktinerstift

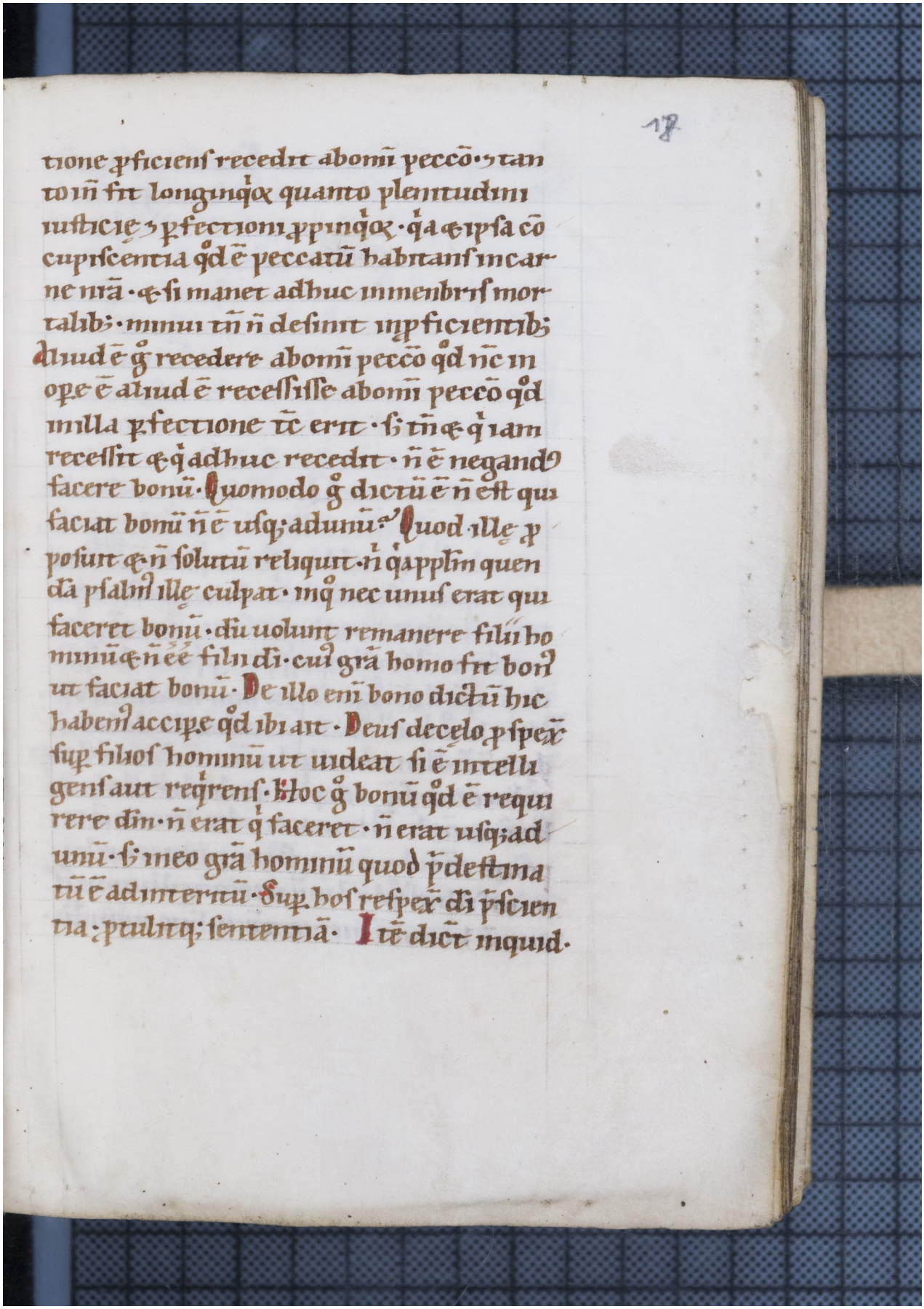

18

tione ꝓficiens recedit abomi peccō · ꝛ tan
to iñ fit longinq̄o quanto plenitudini
iusticiē ꝛ ꝓfectioni ꝓpinq̄or · q̄a ꝗ ipsa cō
cupiscentia q̄d ē peccatū habitans in car-
ne nrā · ꝗ si manet adhuc in membris mor-
talib; · minui tñ ñ desinit in ꝓficientib;
aliud ē g̃ recedere abomi peccō q̄d nc in
opē ē aliud ē recessisse abomi peccō q̄d
in illa ꝓfectione tc̄ erit · si tñ ꝗ q̄ iam
recessit ꝗ q̄ adhuc recedit · ñ ē negand
facere bonū · Quomodo g̃ dictū ē ñ est qui
faciat bonū ñ ē usq; ad unū? Quod illē ꝓ
posuit ꝗ ñ solutū reliquit · ñ q̄ applin quen
da psalm illē culpat · in q̄ nec unus erat qui
faceret bonū · diu uolunt remanere filii ho
minū ꝗ ñ ē filii di · cui grā homo fit bon
ut faciat bonū · De illo enī bono dictū hic
habem accipē q̄d ibi ait · Deus de celo ꝓspex
sup filios hominū ut uideat si ē intelli
gens aut req̄rens · Hoc g̃ bonū q̄d ē requi
rere dīn · ñ erat q̄ faceret · ñ erat usq; ad
unū · si meo grā hominū quod ꝓdestina
tū ē ad interitū · sup hos respex di ꝓscien
tia ; ꝓtulitq; sententiā · Ite dicit inquid ·